

بهار مسئولیت‌پذیری

بهار پیام‌آور شکوفا شدن و حیات مجدد و یادآور رشد، تحرک و بالندگی است. بهار ایرانیان نماد نشاط، دوستی و همدلی است. هر ایرانی با دید و بازدیدهای نوروزی روابط اجتماعی خود را نو می‌کند و بنای زندگی محبت‌آمیز را ترمیم و استوارتر می‌سازد.

بهار، سراسر یادآوری و امید است؛ امید به حیات و استمرار زندگی. بهار امسال - ۱۳۹۹ - مقارن با مناسبت‌ها و رویدادهای گوناگون است که مهم‌ترین آن‌ها اعیاد ماه شعبان و به‌ویژه ولادت مسعود امام عصر عجل‌الله‌تعالی فرجه‌الشریف می‌باشد. امید است ضمن درک حضور آن عزیز در آینده‌ای نه‌چندان دور نیز شاهد ظهور آن طلعت زیبا و مهربانی باشیم که با آمدنش بهار حقیقی و ماندگار را به ارمغان می‌آورد، و هاتف اصفهانی چه زیبا سروده است:

اکنون که زمین شد ز بهاران، همه گل
صحرا همه سبزه، کوهساران همه گل
از فرقت توست در دل ما همه خار
وز طلعت تو، به چشم یاران همه گل

اما بهار و نوروز امسال به ما مفهوم دیگری را نیز یادآوری کرد. با فراگیر شدن ویروس کرونا در ایران و در فصل بهار، «مسئولیت‌پذیری» مفهوم انسان‌دوستانه‌ای بود که هر فرد می‌بایست در مبارزه برای کنترل این ویروس منحوس و خطرناک، نقش انسانی و اجتماعی خود را ایفا کند؛ از افرادی که

وظیفه و مسئولیتشان در خانه ماندن بود، تا آن‌هایی که برای انجام دادن مسئولیت خطیر خود می‌بایست بیرون از خانه باشند و تا پای جان تلاش کنند. **بهار** امسال علاوه بر شکوفا کردن گل‌ها و درختان، منظره‌ای زیبا از **شکوفایی مسئولیت‌پذیری** و ایفای نقش اجتماعی ایرانیان را نشان داد. در این میان، برخی از انجام این مسئولیت خطیر شانه خالی کردند و بار مسئولیت خود را به دوش دیگران انداختند اما عزم ملی و همگانی جامعه حکایت از انجام هر چه بهتر وظایف داشت. خدا را شاکریم و به مردم و دست‌اندرکاران دلسوز و مسئولیت‌پذیر که با روحیه جهادی در این مبارزه خطیر شرکت کردند، دست‌مریزاد می‌گوییم و از پروردگار مهربان برایشان سلامت و بهروزی مسئلت می‌نماییم.

مسئولیت‌پذیری در عرصه‌های فردی و اجتماعی از شاخص‌های زندگی مطلوب و سودمند است.

جامعه‌ای می‌تواند پیشرفت و توسعه یابد که افراد آن وظیفه‌شناس باشند. جامعه بی‌مسئولیت محکوم به نابودی است.

به‌خوبی می‌دانیم که سرمایه اصلی هر جامعه را انسان‌ها تولید می‌کنند. از کوچک‌ترین و بنیادی‌ترین نهاد، یعنی خانواده، تا بزرگ‌ترین و مهم‌ترین آن‌ها یعنی نهاد جامعه، به‌ویژه نهاد تعلیم و تربیت یا همان آموزش و پرورش که در تربیت انسان مسئولیت دارند.

در حقیقت، جامعه مسئولیت‌پذیر دستاورد انسان‌های تربیت شده است. از سوی دیگر، مهم‌ترین و بنیادی‌ترین مقطع تربیتی هر فرد، دوران کودکی او، به‌ویژه هفت سال اول زندگی وی - دوره پیش از دبستان - می‌باشد.

مجله رشد آموزش پیش‌دبستان با ارزش نهادن به زحمات و تلاش‌های همه کسانی که با سلحشوری و روحیه جهادی در جبهه سلامت تا پای جان به مسئولیت خود عمل نموده‌اند، تلاش خواهد کرد که به یاری خداوند و با همراهی شما مخاطبان فرهیخته، برای آگاهی‌بخشی و ارائه راهکارهای سودمند و اثربخش در تربیت کودکان پیش‌دبستان گام‌های استوار بردارد، تا این بهار مسئولیت‌پذیری برای همیشه در چهار فصل زندگی مردم عزیز ایران اسلامی پایدار و ماندگار بماند. ان شاءالله